

"שתים חזק"

מתזה קצר

עדו סתר

054-5445094

ido.setter@gmail.com

הקלף אס והקלף שמונה יושבים. מדי פעם נשמע צפצוף. אל הבמה נכנס בריצה הקלף שתיים.

- שתיים:** איזה מזל שעוד לא יצאתם. אתם לא יודעים מה גיליתי.
- שמונה:** למה לצעוק?
- שתיים:** שמונה, אתה לא יודע מה גיליתי.
- שמונה:** מה כבר גילית, שתיים? שאתה קלף מעפאן שאף אחד לא רוצה?

שמונה ואס צוחקים.

- שתיים:** אס, אתה לא יודע מה גיליתי.
- שמונה:** אפ אפ אפ, לקרוא לו כמו שצריך.
- שתיים:** אדוני האס, אתה לא יודע מה...
- שמונה:** עכשיו לבדוק אם נעליים שלו מצוחצח.
- שתיים:** מצוחצחות. בכל מקרה...
- שמונה:** נראה לי שפספסת שם.
- שתיים:** (מתקרב ומסתכל) לא. מבריק. כרגיל. (לאס) אדוני האס, אתה חייב...

אס משתיק אותו בתנועת יד.

- אס:** אתה יודע שאני מתכוונן לצאת החוצה, שתיים.
- שתיים:** כן, אדוני האס, אבל...
- שמונה:** ואין סרט שקלף אס יוצא עם נעליים לא מצוחצח. אין... סרט.
- אס:** אני צריך לייצג אותנו בכבוד, שתיים. זה הכבוד של כל חפיסת הקלפים שלנו. גם שלך.
- שתיים:** נכון, אדוני האס, אבל אתה חייב להקשיב...
- אס:** אתה מצטער?
- שתיים:** כן, אדוני האס. סליחה.

שתיים מוציא מכיסו מטלית, כורע מול אס ומתכוון לצחצח את נעלו. אס מורה לו לעצור.

אס: למרות שכשאני מסתכל על זה עכשיו – באמת צחצחת כמו שצריך.

אס ושמונה צוחקים.

שמונה: מה שאני לא מבין, שתיים, זה למה קטן ככה טיפש?

אס ושמונה צוחקים. אס מסמן לשמונה והם מפסיקים לצחוק.

אס: (לשמונה) איך אני נראה?

שמונה: (בוהן אותו) טופ-טיפ.

אס: מוכן ליציאה?

שמונה: כמו קינג. (אס מסתכל עליו) סליחה. תצא החוצה ותעשה אותם מאושרים.

נשמע צפצוף. אס מתכוונן ליציאה.

שתיים: או שלא.

אס: (עוצר) מה אמרת?

שתיים: אמרתי שלא כולם תמיד מאושרים כשאתה יוצא.

שמונה: בטח שמאושרים. הוא אס.

שתיים: (לאס) תמיד?

אס: יש אנשים שלא יודעים להעריך גדולה.

שמונה: פוחדים מכוח.

שתיים: (לאס) בטוח?

שמונה: מי שלא רוצה שאס ייצא הוא או טיפש או... טמבל.

אס: אני הקלף הכי גבוה.

שתיים: נכון. אבל לא תמיד רוצים לקבל את הקלף הכי גבוה.

אס: (לשתיים) איך אתה יודע?

שתיים: אני בדרך כלל נשאר הרבה על השולחן אז יש לי זמן לחשוב. התחלתי לחשוב מי אני. מה

אני. מה זה המשחק. איך מנצחים. איך מפסידים.

- אס:** משחק? מנצחים? מפסידים?
- שמונה:** שטויות.
- שתיים:** אנחנו חלק ממשחק גדול, בן אדם.
- שמונה:** הוא לא בן אדם, הוא אס.
- שתיים:** קוראים לזה בלק ג'ק.
- אס:** בלק.. ג'ק?
- שתיים:** כן. מי שמגיע הכי קרוב לעשרים ואחד בכל סיבוב מנצח.
- שמונה:** איזה סיבוב?
- שתיים:** כל צפצוף שאנחנו שומעים זה סיבוב חדש. אתה (מצביע על האס) שווה אחת עשרה. אתה (מצביע על השמונה) שווה שמונה.
- שמונה:** ואתה שווה שתיים.
- שתיים:** נכון. אני שווה שתיים. סוף סוף הבנת.
- שמונה:** אז אתה עדיין הכי מעפאן.
- אס:** אפשר גם לעבור את העשרים ואחד?
- שתיים:** כן.
- שמונה:** איך?
- שתיים:** אם נניח יש על השולחן שמונה, וחמש, ויוצא אס.
- אס:** ואז מה קורה?
- שתיים:** מי שעובר את העשרים ואחד מפסיד.

האס מתחיל לבכות.

- שמונה:** מה קרה?
- אס:** אני יכול לגרום להפסד? אני? (שתיים לא עונה) תגיד לי. אל תתבייש.
- שתיים:** לפעמים.
- שמונה:** (לשתיים) איך אתה מדבר? זה אס. איך הוא יכול לגרום להפסד?
- שתיים:** אם הוא גורם לסכום של הקלפים להיות גבוה מ...
- אס:** אל תגיד את זה. בבקשה. (ממשיך לבכות)

שמונה ניגש לאס ומסדר את לבושו. לאחר מכן מסדר את לבושו שלו.

- שתיים:** לאן?
- שמונה:** החוצה. לנצח.
- שתיים:** זה ממש לא בטוח, שמונה.
- שמונה:** אבל יש סיכוי, כן? יש סיכוי גדול שאנחנו יוצאים ומנצחים?
- אס:** כן. אבל יש גם סיכוי שתפסידו.
- שמונה:** למה? ביחד אנחנו... (מתחיל לספור באצבעות הידיים. עובר לאצבעות הרגליים ועדיין לא מגיע לתשובה)
- שתיים:** תשע עשרה. אבל זה עדיין לא מבטיח שתנצחו.
- שמונה:** אבל זה ממש קרוב, לא?
- אס:** כן. אבל אי אפשר לדעת איזה עוד קלפים יש על השולחן.
- שמונה:** מה איכפת לי איזה עוד קלפים יש על השולחן?
- שתיים:** אם יש שם שש ושניכם תצאו?
- שמונה:** זה ייצא... (שוב מנסה לחשב ולא מגיע לתשובה)
- אס:** יותר מעשרים ואחד. (שוב בוכה) ונפסיד. בגללי. למה נולדתי אס?
- שמונה:** (לשתיים) כל הכבוד.
- שתיים:** אני מצטער. אבל זאת האמת.
- שמונה:** היה פה הרבה יותר שמח לפני שהגעת עם כל האמת שלך.
- שתיים מתקרב לאס.

- שתיים:** אדוני האס? אפשר לצחצח לך את הנעליים? (מוציא מטלית ומתחיל לצחצח) נראה לי שפספסתי קצת בפעם הקודמת.
- אס:** מה הטעם?
- שתיים:** אתה האס. אתה צריך להיות ייצוגי כשתצא.
- אס:** אני כבר לא אצא.
- שתיים:** אז מה תעשה?
- אס:** אני אשאר כאן לנצח.

- שמונה:** אתה רציני? (האס מהנהן)
- שתיים:** אתה זוכר מה קורה למי שלא מסכים לצאת? מעיפים אותו מהחפיסה. גוזרים לו את האוזן.
- אס:** זה מגיע לי. לפחות יישאר לי הכבוד.
- שמונה:** אני איתך, אדוני האס. אני נשאר כאן.
- שתיים:** השתגעת?
- שמונה:** אני עם אס. עד הסוף.
- שתיים:** מה אתם עושים לי פה, את המצדה של הקלפים? אתם תמצאו את עצמכם משחקים מלחמה עם ילדים בני חמש.
- אס:** לפחות שם נביא רק שמחה.
- שמונה:** לפחות שם נהיה ביחד.
- שתיים:** מה אמרת?
- שמונה:** אמרתי שלפחות שם נהיה ביחד.
- שתיים:** ביחד. זהו. זאת התשובה.
- אס:** גם אתה נשאר איתנו, שתיים?
- שמונה:** אתה מוזמן. אני מצטער שהייתי כזה חרא אליך כל הזמן. אני פשוט לפעמים כזה... חרא. בוא.
- שתיים:** לא, לא, בדיוק להיפך. אנחנו יוצאים ביחד.
- אס:** שתיים, זה מסוכן.
- שתיים:** (לאס) כמה אתה?
- שמונה:** למה אתה מטריף אותו?
- שתיים:** (לאס) תענה לי.
- אס:** אחת עשרה.
- שתיים:** (מצביע על שמונה) והוא? ואני?
- אס:** אני לא מאמין. אתה צודק. (לשמונה) הוא צודק.
- שמונה מתחיל לחשב עם האצבעות. מתיימש לאחר כמה רגעים.
- שמונה:** הוא צודק?

אס:	כן.
שתיים:	אז יוצאים?
אס:	רגע.
שתיים:	מה קרה?
אס:	תודה, שתיים.

שתיים מתקרב לאס והם מתחבקים. מזמינים את שמונה להצטרף. שלושתם מסדרים את לבושם ומחכים. נשמע צפצוף. הם אוחזים ידיים ורצים החוצה מהבמה.